

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: Katarzyna Romanow

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa małoletniej M. M. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową D. B.

przeciwko P. M.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego P. M. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej M. M. (1) kwotę po 650,- (sześćset pięćdziesiąt) zł miesięcznie, poczynając od 08 listopada 2013 r., płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki – D. B., w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z 06 września 2010 r. w sprawie III RC 463/10 zmieniony następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie XIII Ca 412/10, w kwocie po 400 zł miesięcznie;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. nie obciąża pozwanego opłatą sądową za postępowanie w I-szej Instancji;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka M. M. (1), reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową w osobie D. B., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego P. M. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie oznaczonej sygn. akt XIII Ca 412/10 na jej rzecz z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 950 zł miesięcznie. Jednocześnie wniosła o zasądzenie od pozwanego P. M. na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że od czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy nastąpiła zasadnicza zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, nastąpił też wzrost dochodu pozwanego. W momencie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletnia miała 3,5 roku, obecnie ma 6,5 roku i jest uczennicą pierwszej klasy szkoły podstawowej. Na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb konieczna jest kwota 950 zł miesięcznie. Pozwany natomiast zmienił pracę na lepiej płatną.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powódki w całości kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że osiąga obecnie dochody w wysokości 2100 zł, z

czego 1000 zł przeznacza na utrzymanie siebie i domu. Alimenty na małoletnią powódkę ściągane są obecnie przez komornika w łącznej wysokości 433 zł miesięcznie. Ponadto pozwany płaci również alimenty na swojego syna A. w wysokości 250 zł miesięcznie. Pozwany zakwestionował również wiarygodność dokumentów załączonych przez powódkę do pozwu, podnosząc, że jedna z faktur została wystawiona na koleżankę przedstawicielki ustawowej małoletniej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka M. M. (1), urodzona (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Pozwany uznał małoletnią w Urzędzie Stanu Cywilnego we W..

Wyrokiem z dnia 6 września 2010 r. (sygn. akt III RC 463/10) Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków zasądził od pozwanego P. M. tytułem alimentów na rzecz małoletniej kwotę po 300 zł miesięcznie, płatne do 10. dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej – D. B.. Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2011 r. (sygn. akt XIII Ca 412/10) Sąd Okręgowy we Wrocławiu na skutek apelacji wniesionej przez powódkę podwyższył zasądzone alimenty do kwoty po 400 zł miesięcznie.

(**dowód:** akta sprawy III RC 463/10)

W chwili wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletnia miała 3 lata, pozostawała pod stałą opieką poradni endokrynologicznej i ortopedycznej, gdyż ma niedoczynność tarczycy i koślawość stóp.

Małoletnia mieszkała z dziadkami. Na utrzymanie wnuczki dziadkowie otrzymywali od D. B. kwotę 400 zł miesięcznie z przeznaczeniem na wyżywienie małoletniej i jej rozrywkę. Matka małoletniej kupowała jej odzież, produkty spożywcze, a w razie potrzeby opłacała również wizyty lekarskie. Na dni wolne od pracy zabierała córkę do siebie. Matka małoletniej powódki koszt jej miesięcznego utrzymania szacowała wówczas na kwotę 1100 zł, jednakże Sąd Okręgowy ustalił rzeczywisty koszt utrzymania małoletniej na około 800 zł miesięcznie. Koszt utrzymania jedenastoletniego syna D. B. oszacowała na kwotę 1200 zł miesięcznie, a swój – na 1000 zł miesięcznie.

(**dowód:** akta sprawy III RC 463/10)

Obecnie małoletnia ma 7 lat, uczęszcza do pierwszej klasy Szkoły Podstawowej nr (...) we W.. Mieszka z matką w mieszkaniu przy ul. (...). Miesięczne koszty utrzymania dziecka wynoszą około 1100-1200 zł miesięcznie i obejmują wydatki na: przypadającą na małoletnią część kosztów utrzymania mieszkania i ubezpieczenia (300 zł), obiady szkolne (100 zł), wyżywienie w domu (300-400 zł), środki czystości i kosmetyki (50 zł), zajęcia dodatkowe – taniec (50 zł) i ceramikę (40 zł), wyprawkę szkolną (800 zł rocznie, to jest około 70-80 zł miesięcznie), odzież (100 zł), leczenie (50 zł).

(**dowód:** kserokopia legitymacji szkolnej małoletniej – k. 9-10; faktury VAT z 6.08.2013 r., 14.09.2012 r., 9.08.2013 r., 13.08.2013 r., 28.08.2013 r., 14.09.2012 r., 13.08.2013 r., 03.01.2013 r., 12.10.2012 r., 25.06.2012 r., 24.05.2012 r., 9.06.2012 r., 9.05.2012 r., 11.09.2013 r., 26.06.2012 r., 21.07.2012 r., 9.08.2012 r., 19.09.2012 r., 09.10.2012 r., 22.08.2012., 28.08.2012 r., 14.06.2013r., 03.11.2013r., 30.10.2013r. – k. 11-38; historia rachunku bankowego D. B. – k. 51-74, 81-94; dowód wpłaty nr (...) – k. 75; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej – zapis na płycie CD – k. 96)

W momencie ostatniego orzekania o alimentach matka małoletniej powódki była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku operator magazynu. Otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2692 zł brutto, to jest około 1926 zł netto miesięcznie. Była właścicielką samochodu F. (...) z 1998 r.

Na utrzymaniu matka małoletniej miała również jedenastoletniego syna M. z innego związku, na którego otrzymuje alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie. D. B. określiła wysokość środków finansowych, jakimi dysponuje, na kwotę 2500 zł miesięcznie, bez alimentów na córkę. Do czerwca 2010 r. mieszkała z dziećmi u rodziców, którzy wprowadzili

się, pozostawiając mieszkanie jej i wnukom. Mieszkanie obciążone było hipoteką. Matka małoletniej ponosiła koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 750 zł miesięcznie.

(**dowód:** akta sprawy III RC 463/10)

W chwili obecnej matka małoletniej w dalszym ciągu jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o., obecnie za wynagrodzeniem w wysokości średnio 2100-2200 zł netto miesięcznie. Jest właścicielką F. (...) z 1998 r. D. B. ma zadłużenie na rachunku bankowym w wysokości około 5000 zł. W utrzymaniu dzieci pomaga D. B. jej rodzina.

Na utrzymaniu matki małoletniej w dalszym ciągu pozostaje jej syn, który ma obecnie 15 lat. Ojciec małoletniego przestał płacić alimenty na jego rzecz. Obecnie jego zadłużenie wynosi ponad 7200 zł. Potrzeby małoletniego są zaspokajane w minimalnym zakresie, D. B. przeznaczają łącznie na ten cel kwotę około 800 zł miesięcznie.

Małoletnia mieszka wraz z matką i bratem w mieszkaniu przy ul. (...). Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 830 zł miesięcznie: czynsz (570 zł), opłata za energię elektryczną (110 zł), internet (50 zł), wywóz śmieci (54 zł), telewizja (140 zł na trzy miesiące, to jest około 45 zł miesięcznie). Ponadto D. B. płaci 800 zł rocznie tytułem składki na fundusz powierniczy dla małoletniej oraz M. B., co daje kwotę około 70-80 zł miesięcznie.

(**dowód:** zaświadczenie o wysokości zarobków z dnia 2 października 2013 r. – k. 8; informacja komornika z dnia 13 listopada 2013 r. – k. 39; historia rachunku bankowego D. B. – k. 51-74, 81-94; zawiadomienie o wysokości opłat z dnia 2 lipca 2013 r. oraz z dnia 24 lipca 2013 r. – k. 79-80; przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej – zapis na płycie CD – k. 96)

W chwili wydania ostatecznego orzeczenia o alimentach pozwany mieszkał u swojej matki w trzypokojowym mieszkaniu, gdzie zajmował jeden pokój, drugi zajmowała jego siostra wraz ze swoim dzieckiem, a trzeci – matka. Cały koszt utrzymania mieszkania w kwocie 600 zł miesięcznie ponosiła matka pozwanego. Pozwany na swoje utrzymanie przekazywał matce 200 zł miesięcznie.

W dacie ostatecznego orzeczenia o alimentach pozwany zatrudniony był w firmie transportowej na czas określony do dnia 31 grudnia 2011 r., gdzie zarabiał 1317 zł brutto miesięcznie, to jest 984 zł netto miesięcznie. Starał się znaleźć lepiej płatną pracę, ale ma zbyt niskie kwalifikacje zawodowe. Ukończył technikum mechaniczne, w zawodzie nigdy nie pracował. Sąd Okręgowy ustalił możliwości zarobkowe pozwanego na około 2000 zł.

Pozwany uiszczał w tamtym czasie kwotę 250 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz swojego piętnastoletniego syna pochodzącego z już zakończonego małżeństwa.

(**dowód:** akta sprawy III RC 463/10; kserokopia wyroku Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 1999 r., sygn. akt I RC 1584/98 – k. 99-99 verte)

W okresie od stycznia 2013 r. do lipca 2013 r. pozwany miał status osoby bezrobotnej i otrzymywał z tego tytułu zasiłek w wysokości 794,20 zł miesięcznie w pierwszych trzech miesiącach, a następnie w wysokości 623,60 zł. Od sierpnia 2013 r. pozwany jest zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku operator maszyn przetwórstwa szkła na podstawie umowy o pracę na czas określony do 30 listopada 2014 r. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w średniej wysokości 2170,83 zł netto miesięcznie. Wynagrodzenie jest obciążone kwotą 433 zł miesięcznie w związku z egzekucją alimentów na rzecz małoletniej powódki. Pozwany jest właścicielem samochodu o wartości około 4000 zł. W dniu 5 marca 2013 r. pozwany zobowiązał się, że do 10. dnia każdego miesiąca będzie dobrowolnie płacił na rzecz małoletniej alimenty w wysokości 450 zł do rąk D. B..

Pozwany mieszka z matką, której przekazuje miesięcznie kwotę 1000 zł na utrzymanie mieszkania i wyżywienie. W dalszym ciągu alimenty w wysokości 250 zł na utrzymanie swojego syna. Po uiszczeniu tych opłat do dyspozycji pozostaje mu kwota 400 zł miesięcznie, którą przeznaczają na zakup karty komunikacji miejskiej (60 zł) oraz kosmetyków. Pozwany spłaca zadłużenie u znajomych w łącznej wysokości 2000 zł.

(**dowód:** decyzja Prezydenta Miasta W. z dnia 3 stycznia 2013 r. – k. 48; zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia z dnia 17.11.2013 r. – k. 49; oświadczenie z dnia 5 marca 2013 r. – k. 76; kserokopia wyroku Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 1999 r., sygn. akt I RC 1584/98 – k. 99-99 verte; przesłuchanie pozwanego – zapis na płycie CD – k. 96)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą materialnoprawną żądania był przepis art. 138 k.r.o., stanowiący, iż w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany do alimentacji może żądać zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego.

Celem badania sądu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy od daty poprzedniego orzeczenia dotyczącego wysokości świadczeń alimentacyjnych nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę dotychczasowego zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego. W myśl utrwalonego orzecznictwa i piśmiennictwa zmianą stosunków jest zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc zmiana możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych, a także – zmiana usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r., sygn. akt II CO 9/74, publ. LEX nr 7560, a także: J. Pietrzykowski, [w:] tenże (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 1990, str.561).

Sąd przeanalizował sytuację pozwanego w zakresie jego możliwości majątkowych i zarobkowych, a także sytuację małoletniej powódki w kontekście jej potrzeb. Tym samym, poprzez porównanie warunków istniejących w dacie wydania ostatniego wyroku ustalającego obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powódki na kwotę 400 zł miesięcznie z warunkami obecnymi, Sąd mógł ocenić, czy zachodzi przesłanka z art. 138 k.r.o., będąca jedyną podstawą uwzględnienia żądania zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Sąd doszedł do przekonania, że małoletnia powódka wykazała zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. Po pierwsze, nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Podczas gdy w 2010 r. Sąd Okręgowy ustalił zakres tych potrzeb na poziomie około 800 zł miesięcznie, obecnie koszty utrzymania małoletniej kształtują się na poziomie około 1100-1200 zł miesięcznie, zatem wzrosły o około 300-400 zł. Zmiana ta jest z jednej strony powodowana ogólnym wzrostem cen towarów i usług w Polsce, którego konsekwencje jednak ponosi również pozwany. Niemniej z drugiej strony zwiększenie zakresu potrzeb małoletniej jest związane z jej wzrastaniem i rozwojem. Koszty utrzymania dziecka w wieku szkolnym są znacząco wyższe niż koszty utrzymania dziecka młodszego. Podczas gdy w 2010 r. małoletnia mieszkała u swoich dziadków macierzystych, którzy w związku z tym pomagali D. B. w utrzymaniu dziewczynki, chociażby w postaci sprawowania nad nią osobistej pieczy, obecnie utrzymanie i wychowanie córki w całości obciąża D. B.. Wzrost kosztów związany jest z rozpoczęciem przez małoletnią nauki w szkole, która wiąże się z wydatkami na podręczniki i materiały szkolne. Małoletnia rośnie, w związku z czym zwiększeniu ulegają również wydatki na żywienie i odzież dla małoletniej.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że Sąd nie uznał za w pełni wiarygodne twierdzeń przedstawicielki ustawowej małoletniej dotyczących kosztów jej utrzymania. Całościowy miesięczny koszt utrzymania dziecka był szacowany przez matkę na 1300 zł, w tym: część kosztów utrzymania mieszkania (300 zł), zajęcia dodatkowe – ceramika i taniec (łącznie 90 zł), obiady szkolne (100 zł), wyżywienie i środki czystości (500 zł), odzież (100 zł), leki (100 zł), wyprawka szkolna (800 zł rocznie, tj. 70-80 zł miesięcznie). Tymczasem z dokumentów przedstawionych przez D. B. wynika, że na leczenie małoletniej przeznacza ona około 50 zł miesięcznie, natomiast na wyżywienie i kosmetyki kwoty odpowiednio 300-400 zł oraz 50 zł miesięcznie, natomiast co do pozostałych kosztów utrzymania dziecka Sąd dał wiarę twierdzeniom matki małoletniej powódki.

Po drugie, odnosząc się natomiast do możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców małoletniej jako zobowiązanych do alimentacji, Sąd zważył, że zarówno po stronie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki,

jak i po stronie powoda nastąpiła nieznaczna poprawa możliwości zarobkowych (z około 2000 zł do 2100-2200 zł netto miesięcznego wynagrodzenia). W chwili obecnej oboje rodzice mają porównywalne możliwości zarobkowe. Na uwagę zasługuje również fakt, że prócz małoletniej oboje mają na swoim utrzymaniu synów pochodzących z innych związków, przy czym obowiązek alimentacyjny pozwanego ograniczony jest do orzeczonej przez Sąd kwoty 250 zł miesięcznie, natomiast ciężar utrzymania syna D. B. obecnie w przeważającej części spoczywa na jego matce – nawet po uwzględnieniu udziału ojca M. B. w kosztach jego utrzymania w postaci alimentów 250 zł miesięcznie.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że konsekwencje wzrostu kosztów utrzymania dziecka w kwocie około 300-400 zł miesięcznie ponieść powinni oboje rodzice małoletniej w częściach obliczonych stosunkowo do swoich możliwości zarobkowych, to jest w kwocie po około 150-200 zł. Jednakże uwzględnienia wymaga okoliczność, że to na matce spoczywa cały ciężar sprawowania osobistej pieczy nad dzieckiem. Zgodnie zaś z treścią art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Na tej podstawie uznać należy, że pozwany powinien uczestniczyć w utrzymaniu małoletniej w części większej niż połowa. W związku z tym Sąd uznał, że obowiązek alimentacyjny pozwanego powinien zostać zwiększony z kwoty 400 zł do kwoty 650 zł miesięcznie, która z jednej strony powinna wystarczyć na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej w około 55-60%, z drugiej zaś – nie przewyższa obecnych możliwości finansowych pozwanego. Do zaspokojenia potrzeb małoletniej w pozostałej części obowiązana jest jej matka.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt. I sentencji wyroku podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz małoletniej do kwoty po 650 zł miesięcznie, poczynając od 8 listopada 2013 r., płatnej do 10. dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki – D. B., oddalając w pkt. II dalej idące powództwo.

Na podstawie art. 102 k.p.c. w pkt. III sentencji wyroku Sąd nie obciążył pozwanego opłatą sądową za postępowanie w pierwszej instancji.

W pkt. IV Sąd wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.